

Че тичаме изъ росни поляни
Да познаемъ волности и радостъ
Ти че пѣешъ дивнитѣ си пѣсни
Азъ че слушаамъ и че се унисамъ
Че сърце ми за пръвъ пътъ обича
Че душа ми първа радостъ топли
Че за мене Великденъ настана
Да вървиме
Стъ змеятъ ти отърва се лесно
Но когато моята невѣста
Ме подири, какъ че я посрѣдна!
Ти си жененъ!

И не само жененъ
Но баща съмъ на момчана рожба

Ти баща си на момчана рожба
Уви! Тѣй е! Тя че дойде съ него
Делинака мене да подири
Какъ че можемъ съ тѣхъ да се разправимъ

/ това е стихъ в двъ реда на поема. Смятаме се в издатото издание това стихъ пренесенъ оттукъ./

Та мѣ гледа, гледа, Какво се случва мѣ

/ стихъ пренесенъ оттукъ./

Така баба викава да дойде,

Драгитѣ новата да я гледа

Та драгитѣ новата да я гледа

Тѣ драгитѣ да сѣмъ на гледа

Като че е - тѣснѣя вѣснѣя

Че се еднѣ еднѣ на гледа на гледа

Драгитѣ на гледа да гледа!

Като че е - тѣснѣя вѣснѣя

Акъ, сѣмъ е - гледа мѣ гледа.